

Παρασκευή

Παρασκευή, η, ουσ. [<μσν. Παρασκευή <αρχ. Παρασκευή (= ετοιμασία)], η Παρασκευή·

- *άλλ' αντ' άλλα, κι άλλο της Παρασκευής το γάλα*, βλ. λ. [γάλα](#)·

- *είναι σαν Μεγάλη Παρασκευή*, είναι πολύ θλιμμένος, πολύ στενοχωρημένος: «ακόμη δεν μπορεί να συνέλθει απ' το θάνατο του πατέρα του και μετά από τόσον καιρό, εξακολουθεί να είναι σαν Μεγάλη Παρασκευή». (Λαϊκό τραγούδι: *δεν είναι νύχτα για να περάσει, δεν είναι μέρα για να διαβεί. Είν' η ζωή μου σ' αυτή την πλάση **σα μια Μεγάλη Παρασκευή***). Από το ότι τη Μεγάλη Παρασκευή όλη η χριστιανοσύνη είναι συντετριμμένη, γιατί γίνεται η αποκαθήλωση και ψάλλεται η ακολουθία του Επιταφίου Θρήνου·

- *Παρασκευή και δεκατρείς (13)*, ημέρα Παρασκευή και δεκατρείς του μηνός, που κατά τους Δυτικούς φέρνει μεγάλη γρουσουζιά: «κάθε φορά που είναι Παρασκευή και δεκατρείς, δε βγαίνει απ' το σπίτι του απ' το φόβο μήπως και του τύχει κάτι κακό». Από το ότι ήταν Παρασκευή και 13 Μαΐου(;) του 1307(;) που ο βασιλιάς Φίλιππος της Γαλλίας διέταξε τη σφαγή των Ναϊτών ιπποτών. Συνών. *Τρίτη και δεκατρείς*·

- *τις Παρασκευές*, κάθε Παρασκευή, όλες τις Παρασκευές: «τις Παρασκευές το βράδυ το 'χουμε κανονισμένο με τα παιδιά να βγαίνουμε και να διασκεδάζουμε χωρίς τις γυναίκες μας».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας